

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXX (24)

(No. (štev.) 39

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

30. septembra 1971

Mimo težav in zablod

Odkar je pok. papež Janez XXIII. sklical II. vatikanski vesoljni cerkveni zbor, se je življenje Cerkve na raznih področjih bistveno spremenilo. Zlasti je ta sprememba opazna na socialnem polju, kjer so že itak okrožnica „Mati ni Učiteljica“ in „Mir na zemlji“ istega svetega očeta revolucionirali krščansko socialno miselnost. Laiki in duhovniki so se z zavestjo skupnosti vrgli v delo za bolj pravične družbene razmere.

Tudi koncilaska konstitucija „Cerkve v sodobnem svetu“ je pomenila nov korak v tej smeri in bila, v kolikor se tiče socialnega delovanja, podlaga za okrožnico Pavla VI. „Razvoj narodov“. Ta zadnja je zaradi številnih originalnih in zelo naprednih stališč glede lastnine, družbene odgovornosti in ostalih perečih snovi, globoko pretresla socialno miselnost katoličanov in nekatoličanov. V mnogih je nastal preplah in prevečkrat napačno tolmačenje, tako da je bilo skoraj potrebno papeževo pismo kardinalu Royu, ki ga je sveti oče napisal in posvetil priliki 80-letnice okrožnice Leona XIII. „Rerum novarum“.

Po koncilu in po „Razvoju narodov“ so številne škofovske konference na kontinentalnih ravneh izdala svoje dokumente, kjer povzemajo idejno vodilo koncila in okrožnic, ter jih prilagodijo posebnim razmeram svojih dežel. Tako je latinskoameriška škofovska konferenca za te dežele pripravila in izdala vrsto dokumentov. To je storila ob priliki svetovnega evharističnega kongresa v Kolumbiji. Škofje so se zbrali v Medellinu in zato se tudi ti dokumenti imenujejo „medellinski dokumenti“. Predstavljajo željo in namen Cerkve v latinski Ameriki, da se opredeli za večjo socialno pravičnost, kjer priporočajo iskanje novih načinov družbene ureditve na tem delu sveta, ki bi pripomogli bolj človeškemu življenju širokih in vedno zapostavljenih množic.

Če pa gledamo dejanski položaj latinske Amerike, ter vse socialne in politične tokove, ki vplivajo na ljudstva in tudi na Cerkve, zlasti še v zgodovinski luči, se ne moremo čuditi, da je v kasnejšem razvoju prišlo do večjih skrajnosti. Duhovniki, ki so dotlej povračili bili „zaprti“ v svojih župniščih, so se znašli pred svetom, in ta svet je bil daleč od idealnosti. Mnogi, ki so bili navezani le na višje sloye, so se soočili s široko plastjo revnega prebivalstva. Prenekateri je zaneslo v nasproten ekstrem. Primer Kamila Torresa, duhovnika-gverilca, ki je bil ubit v spopadu z vojaškimi oddelki, ni edini.

V Cerkvi in mimo Cerkve so nastala razna laiška in duhovniška gibanja. Tako gibanje za Tretji svet, ki si je za časoma zadobilo večkrat ne prav svetlo slavo. Obsodb prevratnosti in infiltracije ne manjka. Mnogi jih imajo za „rudece revolucionarje“, drugi za „koristna budala“, mnogi jih pa sploh na kratko prištevajo med komuniste.

Zadnji dogodki, ko je bilo zaprtih v Rosariu 47 duhovnikov tega gibanja, so žalostno odjeknili v katoliški argentinski in latinoameriški skupnostjo. Pa tudi med našo slovensko skupnostjo. Težko si je misliti, da bi bili vsi ti duhovniki prevratniki, da so slabonamerni prekučni, ali zaslepljeni. Zlasti še, ko njihovo stališče zagovarja tudi več škofov in takih, ki v problemu komunizma zavzemajo odločno odklonilno stališče. Kje je torej problem in kakšna rešitev?

Problem je v zgodovinskem razvoju in socialnem položaju. Težko je ostati indiferenten pričo revščine, lakote in moralne ter duševne bede. Ali naj se dobronamerni odpovedo vsaki akciji, ali zavzeti odločno stališče, to le iz strahu, da bodo to izrabili drugi, konkretno razne vrste komunistov. Ali je dovoljeno stati ob strani le iz strahu pred infiltracijo? Ali sme oseba ostati tiho pričo krivic le, ker bi to lahko drugi izrabili v svoj prid?

In rešitev? Težka, pravzaprav morada še nepoznana. Stališče je pravilno, napačna je le metoda, bi lahko povzeli po Nartaju Velikonji. Treba je torej iskati rešitev, to je: v svobodi in sro-

POTRES V SOCIALISTIČNI DEMOKRACIJI

AKCIJA 25 POSLANCEV PROTI KANDIDATURI MITJE RIBIČIČA

(Nadaljevanje)

V Svobodni Sloveniji z dne 16. septembra smo poročali o akciji 25 poslancev proti kandidaturi Ribičiča v predsedstvo SFRJ. Debate o tej akciji je bilo v Sloveniji več kot za katerikoli problem doslej. Pisali so časopisi in bila je vrsta sestankov, sej in razprav v raznih komitejih. Iz vse debate izhaja, da je formalno vodstvo komunistične partije Slovenije v obrambi proti močni opoziciji v partiji sami.

Delalo se bo, kot hoče politično vodstvo

V Delu z dne 7. avgusta je n. pr. Matevž Krivic pod rubriko „Poštni predal“ objavil oster članek v obrambo Matičiča in tovarišev, ki so po mnenju opozicije in tudi Krivica postopali povsem pravilno po zakonu. Takole piše Krivic: „Poslancu, ki se ravna po zakonu, kakršen se političnemu vodstvu ne zdi primeren, se pri nas lahko zgodi, da bo obravnavan kot politični prestopnik — tistim, ki poslancu kratijo na primer njegovo zakonito pravico, da tudi s svojo iniciativo skuša prispevati k razbijanju monopolov v kadrovske politiki, pa se seveda ne bo zgodilo nič. To je nauk, ki ga lahko potegnemo iz političnega obračunavanja s poslancom Cenetom Matičičem iz Domžal.“ Nato nadaljuje Matevž Krivic: „Kar zadeva kadrovske politiko, imamo torej lahko demokratične zakone, vendar pa naj ne pade komu na misel, da bi se možnosti, ki jo tak zakon daje, tudi v resnici poslužil. Zakon je torej pesek v oči — delalo se bo pa tako, kot hoče politično vodstvo in nič drugega. Vsi vemo, da je politično vodstvo vnaprej povedalo, koga predlaga za kandidata... Kot je povedal sam predsednik republiške konference SZDL (Vipotnik) pa je 30. torej kar polovica vseh občinskih konferenc dala dodatne predloge... Tega, kako ogromna večina ljudi gleda na volitve, kjer ni nobene izbire, ne bom razlagal, ker je to dovolj znano. Žalostno, a žal značilno za naše politične razmere je, da na seji republiške konference SZDL, ki je o predlogih dokončno odločala, o teh vprašanjih ni nihče niti črnil — razen študentov, ki pa so bili s svojimi pomisleki gladko in ostro odbiti.“

Aparat za sprejemanje sklepov

Izvršni odbor republiške konference Socialistične zveze je na zasedanju 11. avgusta imel obširno debato o akciji 25 poslancev. Zopet je bilo opaziti, da je „uradna linija“ v obrambi in da opozicija vodi uspešen napad. Med drugimi je zastopnik študentov Lenart Šetinc odločno branil stališča študentov, ki so jih zavzeli 6. avgusta in so bila objavljena v ljubljanskem Delu 8. avgusta. Med drugim je dejal: „Mi od stališča ne odstopamo in ne mislimo odstopiti. Gre za najaktivnejše poslance v skupščini. In to dejstvo že vzbuja sum, da se jih hočemo znebiti... Če drži, da brez SZDL ni demokracije, potem je še manj demokracije brez skupščine. Ali naj skupščina spet postane aparat za sprejemanje sklepov, ki so poprej sprejeti drugje?“

Vse politično odločanje mora biti ob usmerjevalni vlogi Zveze komunistov

Vsa zadeva je zavzela tak obseg, da bi jo radi uradni krogi spravili s sveta.

štovanju človeškega dostojanstva pravičen socialni red. Tega ne zmoreta ne komunizem, ne kapitalizem — Pavel VI. je to jasno podčrtal. Zapasti enemu ali braniti drugega je zmotno. Neka zlata sreda pa mora obstajati. Le poiskati jo je treba.

Cerkve sama pa bo mimo vseh teh in še podobnih težav prišla varno v svoj pristan. Saj je božja ustanova. In je ne bo premagala nobena sila.

t. m.

Zato je Vlado Jarc napisal v Delu z dne 14. avgusta uvodnik z naslovom „Epilog akcije 25 poslancev“.

Najprej poskuša dokazati pravilnost postopka o kandidiranju Bulca in Ribičiča in obsoja akcijo 25 poslancev, ki je postopala v smislu zakona odnosno amandmaja. Toda Vlado Jarc sam svojim argumentom ne verjame v obrambi oficijelne linije in zaključuje svoj uvodnik: „Ob vsem tem velja zapisati, da se moramo socialistične demokracije še vsi učiti od vrha navzdol in od spodaj navzgor. Ta akcija skupine poslancev je nauk tako za Socialistično zvezo kot za poslance in za vse, ki nam je demokracija pri srcu. Nauk predvsem glede tega, da Socialistično zvezo čim bolj utrjujemo kot sestavni del našega samoupravnega sistema, kot pot, preko katere smo delovni ljudje in občani pritegnjeni v politično odločanje, seveda ob usmerjevalni vlogi Zveze komunistov. Ta nauk pa je vsekakor dragocen.“

Iz Jerčevega uvodnika izhaja, da so resnično zmedeni pojmi o tem, kakšna naj bi bila socialistična demokracija. Ti pojmi pa bodo ostali zmedeni vse dotlej, dokler bo držala Jarčeva ugotovitev, da mora biti vse politično odločanje ob usmerjevalni vlogi Zveze komunistov.

„Delo“ noče objavljati člankov opozicije

Jarčev članek pa še daleč ni bil epilog. Seje, sestanki in debate so se nadaljevali. Ljubljansko Delo je dobivalo množico dopisov, pa jih ni hotelo objaviti, kakor je razvidno iz protesta, ki ga je objavil 21. avgusta Matevž Krivic pod rubriko Poštni predal številka 29, kjer je uredništvo Dela 27. avgusta objavilo, da „ni več potrebe po nadaljnjem objavljanju“ člankov v zvezi z akcijo 25 poslancev. Takole pravi Krivic: „V zvezi z obvestilom uredništva o tem, da niste objavili 8 prispevkov o akciji 25 poslancev (kolikor vem, jih je celo 10 še s člankom dr. Vojna Rusa in dr. Božidarja Debenjaka), in o tem da po našem mnenju ni več potrebe po nadaljnjem objavljanju“, bi želel najodločneje protestirati proti takemu zapiranju javne obravnave o tako važnem družbenem vprašanju. Ne gre namreč samo za neobjavljanje že prispelih člankov, ampak s tem odbija joče vpliva tudi na druge, ki bi morali še hoteli povedati svoje mnenje. S tem se članom SZDL jemlje pravica, da s svojimi stališči vplivajo na oblikovanje stališč in politike SZDL ne samo v svoji krajevni organizaciji, od katere je do republiškega vodstva še precej daleč, ampak tudi preko osrednjega glasila SZDL, Dela. Vzrok takemu ravnanju je seveda v tem, da so stališča članov SZDL v omenjenih prispevkih drugačna od objavljenih stališč načelnega vodstva SZDL. Videti je, da nekateri ne prenesejo, da bi avtoritativnim ocenam političnih vodstev še nadalje javno uovarjali ne le „obtoženci“ in „politični diverzanti“, ampak tudi občani in člani SZDL.“

V isti številki pod isto rubriko objavlja obširen članek Tone Pance, poslanec republiškega zbora in član študentovskega mednarodnega odbora. Kritizira pomanjkljivost postopka SZDL za postavitev kandidaturo Bulca in Ribičiča ter brani akcijo 25 poslancev.

Za komuniste so sklepi Zveze komunistov obvezni

V Delu z dne 3. septembra je Centralni komitej ZKS objavil izjavo, v kateri pravi, da ni ocenil Matičiča in tovarišev s formalno proceduralnih vidikov, ampak z moralno-političnih. Za komuniste so sklepi Zveze komunistov obvezni in tisti, ki se ne ravnajo po njih, „objektivno nasprotujejo vlogi ZK kot organizirani idejno politični sili v naši družbi“. Centralni komitej partije smatra akcijo 25 poslancev kot nezakonito SZDL in političnemu vodstvu Slo-

La juventud en peligro

Las recientes informaciones sobre la creciente actividad terrorista ponen nuevamente una nota de atención. Choques con guerrilleros en Colombia, secuestros en Méjico, ataques de guerrilla urbana en Brasil y otros países, nos hablan del avance de la subversión. Pero es un cable procedente de Canadá el que da origen a esta nota. Cuenta que fue declarado culpable otro de los implicados en el caso del asesinato del ministro canadiense Pierre Laporte. Se trata de Bernard Lortie, miembro del Frente de Liberación, ex-estudiante de una escuela técnica, de tan sólo 20 años.

El caso de Lortie no es el primero. Muchos se han dado ya, en que muchos chicos aun más jóvenes se han visto implicados en asaltos, ataque y hasta secuestros y asesinatos. Ante tal estado de cosas se agrava la responsabilidad de padres, educadores y de gobiernos, quienes deben extremar sus esfuerzos, para impedir que la juventud, dejando el camino del estudio y el trabajo, se lance a la subversión y al crimen.

Mladina v nevarnosti

Novice, ki v zadnjem času poročajo o povečanem terorističnem delovanju, zahtevajo našo pozornost. Spopadi z gverilci v Kolumbiji, ugrabitev v Mehiki, napadi mestne gverile v Brazilu in drugih državah, jasno govorijo o napredovanju prevratnosti. A povod tem vrstam daje poročilo, ki prihaja iz Kanade. V njem stoji zapisano, da je bil spoznan za krivega zopet eden od tistih, ki so se udeležili ugrabitve in umora kanadskega ministra Pierra Laporteja. Je to Bernard Lortie, član quebeške Osvobodilne fronte, bivši študent tehnične šole, ki mu je samo 20 let.

Primer Lortie-a ni prvi. Mnogokrat se je že pripetilo, da so celo še mlajši fantje bili zapleteni v rope, napade in tudi ugrabitve in umore. Spričo takega položaja se še poveča odgovornost staršev, vzgojiteljev in oblasti, ki morajo pomnožiti svoje sile, da preprečijo, da bi mladina zapustila pot študija in dela, ter se podala v prevratnost in zločin.

600 milijonov dolarjev pomoči Jugoslaviji

Nobena tajnost ni, da je Jugoslavija v svetovni politiki predmet posebnega zanimanja. To je bilo prav posebej opazno v zadnjem času v zvezi z različnimi kombinacijami, če bi Tito odšel iz vodstva države. Med bistvenimi vprašanji je poleg obstoja Jugoslavije tudi njen odnos do Moskve. Ali bo mogla ostati med obema blokoma, ali jo bo Moskva prisilila, da se tudi formalno vključi v sovjetski blok. Vzporedno s tem je tudi, po poročilih iz Slovenije, rastla bojazen, da bi Moskva v slučaju kakršnihkoli nemirov v prehodni dobi hotela z vojaško silo zasesti ali vso Jugoslavijo, ali pa vsaj del. Ta bojazen se je večala sprito akcije hrvaških emigrantov, da razbijajo Jugoslavijo s tem, da bi hrvaška republika postala samostojna republika v sklopu Sovjetske zveze. Očitno je bilo, da Moskva vse te akcije podpira z vsemi razpoložljivimi sredstvi, ker bi ji nemiri v Jugoslaviji prinesli le koristi. Očitno, da ZDA in ostale zapadne države delajo na tem, da jugoslovanska država ostane in so na tozadevna vprašanja uradni krogi to tudi potrjevali.

Pri takem stanju je svet napeto pričakoval rezultate obiska Brežnjeva pri Titu. Pričakovati je bilo med drugim, da bo Brežnjev ponudil Jugoslaviji sovjetsko posojilo in gospodarsko pomoč, če se bolj odmakne od Zahoda in se znova nasloni na Sovjetsko zvezo.

Samo par dni pred 22. septembrom, t. j. pred prihodom Brežnjeva v Beograd, pa je sodelavec „Washington

Post“, Dan Morgan, poslal temu listu poročilo iz Beograda, da ZDA in vsaj še pet drugih zahodnih držav pripravljajo nekako 600 milijonov dolarjev finančne pomoči Jugoslaviji, da bi jo okrepili in usposobili preživeti težavne čase, ki bodo sledili odhodu Tita z vodstva. Trdijo, da je gospodarsko zdravje ključ neodvisnosti Jugoslavije od Sovjetske zveze. S svojo neodvisnostjo prispeva Jugoslavija tudi k pomirjenju in varnosti v evropskih odnosih.

V pripravih za pomoč so poleg Združenih držav Zahodna Nemčija, Velika Britanija, Švica, Francija, Italija in Mednarodni monetarni sklad. Diplomatski viri sodijo, da bosta pritegnjeni tudi Japonska in Nizozemska. Neposredni cilj pomoči je ustaliti gospodarstvo, ki kaže vrsto težav, vse od divjajoče inflacije do velikanskega primanjkljaja v zunanji trgovini. Ta bo letos nemara presegel bilijon dolarjev.

Zahodni finančni strokovnjaki sodijo, da bo Jugoslavija morala občutno zmanjšati rast svojega gospodarstva, če ne bo dobila večjih kreditov za plačilo svojih zapadlih dolgov, ki jih išče. To bi utegnulo sprožiti notranji nemir in povečati spore in napetosti med posameznimi republikami.

Zahodne države so hotele nuditi Jugoslaviji pomoč skupno preko Mednarodne banke, kar pa je Beograd odklonil s predlogom, da se bo z vsako od držav, ki so voljne sodelovati, pogajal

(Nad. na 2. str.)

Proti vrhu Himalaje

ARGENTINSKA EKSPEDICIJA LEPO NAPREDUJE

Pred časom smo poročali v našem listu o argentinski odpravi, ki se je podala, da v Himalajskem pogorju zavzame Mont Everest, najvišji vrh na svetu. V tej ekspediciji je tudi naš rojak znani gornik inž. Jure Skvarča.

Potek odprave doslej je bil kar zadovoljiv. Kljub začetnim težavam zlasti formalne narave pri nepalskih uradih, so planinci srečno prišli do vznožja gore. Po poročilih, ki jih prinašajo mednarodne tiskovne agencije, in ki jih tudi sproti objavlja urad argentinske vojske (ekspedicija je namreč civilno-

vojaška) so prva dela na pobočju gore opravili z neverjetno hitrostjo. Matično taborišče so postavili 15. septembra. Le štiri dni na to (19. septembra) je že stalo taborišče II, v torek, 21., pa že taborišče III, to zadnje na višini 6980 metrov.

Po mnenju strokovnjakov je tako napredovanje izredno hitro. Po izjavah vodje ekspedicije polkovnika Tolose je hiter vzpon sad odličnih pogojev in koordinacije med vsemi člani odprave, pa tudi še kar dobrega vremena.

Argentinska odprava je prva, ki skuša doseči vrh najvišje gore v dobi po monzonskih vetrovih. Doslej so vse ekspedicije, ki so zavzele vrh (to so angleška, švicarska, indijska kitajska in ameriška), izvedle naskok v pomladi, to je pred monzonskimi vetrovi.

O poteku ekspedicije, kjer sodeluje Slovenec inž. Jure Skvarča, bomo še podrobno poročali.

TITO GOSTI BREŽNJEVA

NIČ NOVEGA DO TITOVE SMRTI

Šef sovjetske partije Leonid Brežnev se je pretekli teden mudil na obisku pri jugoslovanskem komunističnem diktatorju Titu. Ta ga je sprejel na zemunskem letališču pri Beogradu, nastanil pa ga je v bivšem kraljevem Belem dvoru na Dedinju.

Brežnev se je pripeljal s precejšnjim spremstvom raznih strokovnjakov, predvsem zunanjepolitičnih, vojaških in gospodarskih. Posebnega sprejema na letališču ni bilo, prav tako ne običajnih množic, ki jih komunistični diktatorji priganjajo na ulice ob tujih obiskih. Sicer pa so že pred Brežnjevim obiskom objavili, da bo obisk samo „prijateljski“ in da morda celo ne bo izdano skupno uradno poročilo o razgovorih.

V zahodnih prestolnicah in diplomatih v Moskvi ter v sovjetskih satelitih in v Beogradu so ugibali, kaj bo Brežnev dejal Titu vsled jugoslovanske zvrsti komunizma, ki že ni bil po godu Stalinu in pozneje tudi ne Hruščovu, še manj Brežnjevu. Ta je sedaj dejansko presenetil Tita samega, ko je v tovarni za radijske aparate pri Zemunu javno izjavil, da prepušča jugoslovanski partiji njeno vrsto komunizma.

„Ni nobena tajnost,“ je izjavil Brežnev, „da vse, kar daje poseben značaj sedanjim oblikam jugoslovanskega družbenega življenja, ni sprejemljivo za sovjetske komuniste... toda izbira konkretnih oblik organizacije družbenega življenja je notranja zadeva vsake komunistične partije, vsakega ljudstva. Nasprotujemo... da bi kdor koli vsiljeval svoje konkretne metode razvoja dru-

(Nadaljevanje s str. 1)

600 MILIJONOV DOLARJEV POMOČI JUGOSLAVIJI

posebej in sklenil z njo poseben sporazum. Celotno zamisel naj bi bila sprožila Zahodna Nemčija. Osební sodelavec kanclerja W. Brandta, nekdanji komunisti Herbert Wehner se je nedavno sestal v Zagrebu s Titom in njegovimi sodelavci, ki so odgovorni za organizacijo finančne pomoči iz tujine.

Večji del pomoči bo šel za plačilo dolgov, oziroma za odlog tega plačila. Tako je Italija že obljubila novo ureditve zapadlih 75 milijonov trgovinskih kreditov. ZDA upajo, da bodo uredile odložitve plačila zapadlih 60 milijonov Jugoslaviji vsaj do časa, ko bo prišel prihodnji mesec Tito na obisk. Glavni delež, okoli 200 milijonov dolarjev pomoči, bo prišlo iz Zahodne Nemčije.

Pri takem stanju je Jugoslavija lahko odklonila sovjetsko pomoč.

gim,“ je zaključil Brežnev, „ob bučnem ploskanju navzočih delavcev“, so poročale časopisne agencije.

Tito je svojega sovjetskega gosta popeljal iz Beograda v 160 km oddaljeno Karadjordjevo, kjer sta imela nadaljnje razgovore. Brežnev je Titu ponudil in obljubil sovjetsko finančno in gospodarsko pomoč, toda zahteval od njega, da naj komunistično Jugoslavijo tesneje nasloni v gospodarskem oziru na sovjetski blok. Prav tako naj tudi v zunanji politiki komunistična Jugoslavija bolj sodeluje s sovjetskim blokom.

Tito se je izmikal, da bi Brežnjevu kar koli obljubil, skušal pa je od Brežnjeva dobiti zagotovilo o finančni in gospodarski pomoči. Ker Titu nudijo nove dolarje sedaj tudi zahodne velesile, bo, tako menijo v Beogradu, pomoč z dveh strani razvrzanemu jugoslovanskemu gospodarstvu prišla kot nalašč, obenem pa bo spet nova injekcija za poživitev vedno bolj hrome Titove komunistične partije.

Iz Beograda je Brežnev nato odletel na poročanje o svojih razgovorih s Titom k madžarskemu komunističnemu diktatorju Kadarju v Budimpešti, od tam pa k svojem najzvestejšemu satelitu v Sofiji v Bolgarijo.

Sovjetski diktatorji imajo že navedo, da po obiskih v Beogradu poletijo še v sosednje države in tam razlagajo svoje načrte z Beogradom odn. sklenjene dogovore. Tako je leta 1955 Hruščov po svojem prvem obisku v Beogradu, ko se je znova pomiril s Titom, odletel v takrat še sovjetsko Albanijo in prav tako v sosednjo Bolgarijo in ji ma poročal o Titovih notranjih in zunanjih namenih.

Brežnev v Albanijo sedaj ni mogel, ker je kitajski satelit, Bolgare in Madžare odn. njihove komunistične diktatorje pa je pomiril v tem smislu, da še vse dotlej, dokler bo Tito na krmilu v Beogradu, nimajo Jugoslavije bati niti ji ne smejo delati preglavic, po Titovi smrti pa ima Moskva itak pripravljen svoj načrt za ta jugoslovanski del Balkana, če ji bo dana prilika, da ga izpelje. V tem slučaju pa Madžari in Bolgari itak dobro vedo, da bo prvim pripadel severni del Jugoslavije, drugim pa jugoslovanski del Macedonije, če jim bo to dovoljeno iz Moskve.

Popravek

V prejšnji številki Svobodne Slovenije z dne 23. septembra je pomotoma izpadel podpis pri članku Ob smrti plemenitega škofa dr. A. Fogarja. Članek je napisala ga. Anica Kraljeva.

Mednarodni teden

Po dogovoru med Sveto stolico in madžarsko vlado je prišel za stalno v Rim madžarski kardinal Mindszenty, ki je živel 15 let v ameriškem poslaništvu v Budimpešti.

Po prebegu enega izmed sovjetskih vohunov v Angliji pred tremi meseci je britanska tajna policija zbrala dokazno gradivo za skoro celotno sovjetsko vohunsko mrežo v Angliji ter je britansko zunanje ministrstvo preteklo soboto izgnalo iz Anglije 90 sovjetskih diplomatskih in drugih funkcionarjev, 15 drugim, ki so medtem že odšli v Moskvo, pa je povratek v London prepovedala. Tako se je Anglija znebila 105 sovjetskih vohunov. Udarce sovjetski špijonaži je bil tako hud, da je sovjetska vlada preko svoje agencije Tass zagrozila z „masovnimi represalijami“ in obtožila britansko vlado, da razplamteva živčno vojno. Osebe britanskega veleposlaništva v Moskvi šteje 78 oseb, medtem ko je bilo na sovjetskem veleposlaništvu v Londonu nad 500 „uradnikov“.

Čilski marksistični predsednik Allende se je premislil in objavil, da ne bo zaprl ameriške tiskovne agencije UP v Santiagu. Prepovedal pa je sedanemu direktorju agencije Housemanu nadaljnje bivanje v Čilu. Allende je izkoristil za svoje preganjanje Housemana poročilo agencije UP o pisanju kolumbijskega dnevnika El Tiempo iz Bogotá, da je majhno čilsko letalo, za katerega so mislili, da se je izgubilo v Kolumbiji, v resnici skrivaj pristalo in razložilo orožje za kolumbijske gverilce.

V Washingtonu se je v ponedeljek začela petdnevna konferenca Mednarodnega denarnega fonda, na kateri bodo razpravljali o načrtih za rešitev sedanje krize svetovnega finančnega sistema. Že takoj na začetku razgovorov, ki se jih udeležuje 119 držav, so ugotovili, da na tem zasedanju ne bodo rešili krize, v kateri se danes svetovni finančni sistem nahaja.

Izrael je tudi letos zavrnil poziv Varnostnega sveta ZN, naj preneha izvajati ukrepe, s katerimi vedno tesnje povezuje zasedena arabska področja, predvsem bivši jordanški del Jeruzalema. Izraelska vlada je izjavila, da bo ves Jeruzalem ostal za stalno v Izraelu. Medtem pa se predvsem v Egiptu pripravljajo na vojaški spopad z Izraelom ter bo egiptovski diktator Sadat v prvi polovici oktobra predvidoma odletel na razgovore v Moskvo.

Malta in Anglija sta se po daljših pogajanjih končno dogovorili, da bosta v kratkem izdelali načrt za dokočno pogodbo o nadaljnji britanski uporabi pomorskih oporišč na otoku. Anglija bo Malto plačevala za uporabo oporišč določeno vsoto funtov šterlingov, ki se bo predvidoma sukala okoli deset milijonov.

Dobrohoten pogled razveseljuje srce, vesela novica oživi kosti.

Sveto pismo, Knjiga pregovorov, 15, 30.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

BREZ PREMIRJA

Da gospodarsko stanje v državi ni rožnato, marveč precej kritično, je vsem jasno. Ta položaj tudi odločilno vpliva na socialno polje, tako da je življenjski štandard zlasti nižjih slojev vedno manjši, življenje vedno dražje in izhod čedalje bolj oddaljen.

Poleg nekaterih nujnih ukrepov, ki jih je vlada podvzela zadnje čase, je predsednik general Lanusse tudi pozval k socialnemu premirju. V to naj bi pristali delavci in podjetniki, za to so bile zmernjene cene in delno povišane plače. Vsaj prvi odziv na to ponudbo je bil pozitiven. Prišlo je celo pred dnevi do sestanka med predstavniki Glavne delavske konfederacije (CGT) in Glavne ekonomske konfederacije (CGE), katerega so vsi opazovalci opisali kot važen dogodek zlasti za bodoče skupno delo.

Ni pa prišlo do trajnega premirja med sindikati in vlado. Ko je namreč propadla splošna stavka, ki jo je organiziral tajnik CGT Rucci v počastitev pokojne Eve Perón, se je njegova pozicija nekoliko zamajala. Da si pridobi nazaj svoj ugled, je proglasil splošno stavko za 29. t. m. S predlogom je pridr tako v Buenos Airesu kot v notranjosti. Vlada jo je skušala preprečiti, a po mnenju opazovalcev v to delo ni položila mnogo naporov. Omejila se je na običajne grožnje in na proglasitev stavke za ilegalno. Skušala je sicer res ugoditi večini zahtev sindikatov, ki na nomenne ugodnosti niso reagirali, kar je seveda še bolj potrdilo, da ima stavka le politično ozadje.

Stavkajo tudi učitelji. Ti so izvedli prekinitev dela v torek 28., za sredo,

ko pa je bila napovedana splošna stavka, so vodje priporočili, naj učitelji redno delajo, češ da ne soglašajo s političnim ozadjem CGT.

V ekonomski krizi in sindikalnem rovarjenju, pa politiki mirno peljejo — počasi, a sigurno — svoje delo naprej. Mirni glede volitev, napovedane za marca 1973, se omejijo le na sporadične zahteve, da bi se izvedle že leta 1972, medtem ko pripravljajo svoje komiteje in reorganizirajo nekoliko razmajane kadre.

Da je bila mera neprimlik za vlado polna, je okrožno policijsko vodstvo v Rosariu v soboto 25. t. m. prišlo in zaprlo 47 duhovnikov takoimenovanega gibanja za Tretji svet, ki so se sešli v Rosariu na „narodnem sestanku“ in so javno manifestirali za osvoboditev političnih jetnikov. Kljub sodnikovemu ukazu jih dolgo časa niso spustili na svobodo, kar je povzročilo splošno nejevoljo in tudi ostro obsodbo nekaterih škofov, dokler jih niso končno izpustili.

Medtem pa se ljudje splošno tolažijo, da še ni vse tako hudo. Saj je v soboto 25. zvečer argentinski boksar Monzon obdržal svetovno prvenstvo.

GOSTINSKI OBRATI V SLOVENIJI

Slovenski Rep. zavod za statistiko v Ljubljani je objavil, da je bilo lani v Sloveniji 2052 zasebnih gostinskih obratov, iztržek ter pa je znašal 20% vsega prometa v gostinstvu. Največ zasebnih gostinskih obratov je v Ljubljani — 155, v Mariboru jih je 105, od ostalih občin pa jih ima največ Murska Sobota — 92, Nova Gorica 87, Koper 67 in Sežana 65.

ZBORNİK SVOBODNE SLOVENIJE 1970

najpomembnejša knjiga slovenske politične emigracije je že pred razpošiljanjem. Prihodnji teden bo na razpolago v Slovenski hiši, po slovenskih domovih in pri vseh stalnih poverjenikih.

ZBORNİK ima 328 strani, umetniško in gorniško prilogo. Cena za Argentino znaša 2.800 starih pesov; za pošiljanje po pošti 3.000 pesov.

Že tradicionalna proslava slovenskega narodnega praznika in dneva slovenske zastave bo v soboto, 30. oktobra, v Slovenski hiši, kjer bo najprej sveta maša, nato pa v dvorani enournem sporedu

slavospev slovenski narodni noši in slovenstvu

Po proslavi v dvorani slavnostna večerja.

Mirko Kunčič

Ob Finžgarjevih pismih Koledniku

Ko so slovenske knjižne založbe sprevidele, da novotarije, izvirna dela, polna grobega materializma, na knjižnem trgu ne najdejo potrebnega odziva, so začeli segati po prevodih. Pa je bilo tudi med temi prevodi nekaj takšnih, ki so bili do kraja nasičeni z razuzdano erotiko in prostaškimi kvantami, kakršne težko slišite v najbolj zakonitih predmestnih bežnicah... „Kulturno revščino“ je vso to literarno žetev zadnje čase imenoval sam — Edvard Kocbek...

Po letu 1957 je umrl arh. Jože Plečnik, najozži, najzvestejši Finžgarjev prijatelj, sosed v Trnovem, osrednja osebnost med oblikovalci sodobne slovenske arhitekture, posebej znana dobrota, iskren bogoškatelj, človek, ki ni nikoli iskal sam sebe, umetnik po božji volji, ki je ustvaril svojemu narodu nesmrtna dela. Tudi on, ki je med vojno omahoval, kot otrok veroval v nekaj, kar se ni izpolnilo, je moral po vojni iti skozi ogenj trdih preizkušenj, doživeti razočaranje, po smrti pa — nehvaležnost domovine... To nam priča Finžgarjevo pismo Koledniku dve leti pozneje. Najprej omenja škofa dr. Vovka: „Vsi čutimo, da je ostrejši, sedaj vlada. Episcopos (škof dr. Vovk, op. p) je bil kar po vrsti že trikrat pozvan na Ozno... Saj tudi vernega pokojnega Plečnika ne ljubijo. Kar se le da, molk o njem in o njegovem velikem umetniškem delu, dasi še sto let ne bodo pričakali takega velemojstra. Umetnika!“

Slovenski narod je med vojno res morda „izgubil svojo dušo“, vera pa je

bila tako globoko zakoreninjena v njem, da je tudi novi ateistični režim ni mogel čez noč izriniti. Medtem ko je verno slovensko ljudstvo na eni strani s studom odklanjalo povojno protiverško in nemoralno knjižno plažo, se je za Finžgarjevo versko čtivo Postne podobe kar pulilo. Te Finžgarjeve znamenite Postne podoobe so bile prevedene kar v dvajset drugih jezikov.

Nikakor ne drži, da bi bil Finžgar kak megaloman, ki bi se uvrščal med svetovno znane velike pisatelje. V pismu Koledniku leta 1958 skromno ugovarja: „Prebiti pa stoji, ko bi se bili Vi s tolikim ognjem in trudom lotili kakega velikega in slavnega pisatelja, bi bili danes res že bogati.“ — V istem pismu se povzpne do trditve: „Komunizem je tako pretekla svetovna organizacija, da je ne bomo prekosili. Pa pustimo to. Čas prinese, čas tudi odnese...“

V pismu leta 1958 Finžgar poudarja: „Sedaj se pri nas izvirnih del presneto malo tiska. Nimajo ljudi za to rokodelstvo.“ — V istem pismu se spominja tudi škofa dr. Rožmana z besedami: „Torej celsi-simus Gregorij hodi po Evropi. Obiskuje pač Slovence. Tudi to je prav, kakor je na svetu vse prav, taka je moja deviza.“ Ob tem njegovem odklonu brezbožnega režima v prejšnjih in poznejših pismih zveni ta njegova „deviza“ nekam čudno, dvoumno, dvolično; težko jo je razvozlati...

V pismu leta 1958 namreč pravi, namigajoč na novo oblast: „Kot veriga drže vse v rokah in kljub majhnemu

številu visok odstotek ka'olikov (po zadnjem štetju nas je še 87%) nima nič govoriti.“ — Potemtakem je tudi to „prav“... V svoji starčevski pozabljivosti in raztresenosti je Finžgar v svojih pismih zagrešil marsikatero nedoslednost.

V pismu leta 1958 Finžgar prisrčno čestita Koledniku za srebrno mašo in ga pohvali, da tako lepo skrbi za slovenske begunske otroke, ki se bodo razgubili po svetu. — „Vse nas mora to boleti.“ — Kolednik mu je poslal sliko, kjer je naslikan sredi begunskih otrok. Obrnil se je tudi na Mladinsko založbo v Ljubljani s prošnjo, da bi mu poslali nekaj slovenskih mladinskih knjig za begunske otroke, pa mu ni odgovorili niso...

Finžgar k temu v svojem pismu (takrat mu je bilo že skoraj 89 let) pristavlja: „Mladinsko (založbo), op. p. bom skušal podrezati. Seveda so to ljudje, ki nas zanje ni! To v tujini težko umejete.“ — Finžgar se moti. V tujini to presneto dobro razumemo! V spodnjo jim je demokratična opozicija, ki nemoteno deluje v tujini, ko je doma prepovedana...

Da Finžgar nikoli ni pretirano vrednoil svojega obširnega knjižnega dela, dokazujejo naslednje vrstice Koledniku: „Zadnjič sem iz dolgočasje skušal prešteti po spominu svoje tiske. Nabrlo se jih je blizu 100. Transeant! Če jih je le 20 malo branja vrednih, če ne naj še te izginajo v večno pozabo. Duh sedanjega časa jim ne bo prida naklonjen. To zavest imam, da so vsi spisi vendarle krščanski in da nisem tega prepričanja nikjer v spisih skrival! Oj, pisateljjevanje je odgovorna naloga!“

Martin Jevnikar v opombi k temu Finžgarjevemu pismu navaja, da je Finžgarjevih spisov mnogo več, kot jih je sam naštel: 180!

Dne 28. februarja 1962 je Kolednikovem zadnjemu pismu Finžgarju sledil — molk. Finžgar, telesno in duševno do kraja strt, je zatisnil svoje trudne oči... Tako se je nazadnje tudi ta neutrudni božji romar po dolgi viju-gasti poti povzpnel na najvišji vrh, k Cankarjevemu Križu na gori, in našel tam skupaj z arh. Plečnikom in dr. Izidorjem Cankarjem Meškov Mir božji.

5. Zadnja leta se doma dogajajo nekam čudne, nerazumljive stvari. Že to la so po prvotni poplavi protiverškega in nemoralnega tiska na novo poslovenili zgodovinske romane znamenitega poljskega pisatelja Henrika Sienkiewicza, romane iz katerih diha krščanstvo — čeprav še nekam v stilu mračnega srednjega veka —, dokazuje, da se je doma nekaj malega le premaknilo ali pa zataknilo, kakor kdo vzame. Ljudje ob neobglenosti in enoličnosti domače izvirne knjižne žetve navdušeno segajo po teh Sienkiewiczovih knjigah in si jih želijo še več.

Študenti protestirajo, z žgočimi besedami obsojajo luksuz, v katerem se šopirijo vodilni politični funkcionarji, komunistični list Delo prinaša zmerom več dopisov, v katerih mrgoli pritožb nad draganjno, nad zapostavitvami nižjih slojev, nad socialnimi krivicami itd. Vsak tak dopis bi prva leta pa vojni uredništvo vrglo v koš, ali pa dopisnika celo izročilo — Ozni...

Presenečenje doma in po svetu je izzvalo, ko so v prevodu izdali za novi socialistični red dokaj sporno delo —

v Rusiji preganjanega pisatelja, Nobe-lovega nagrajenca Pasternaka, Doktorja Živago. Še večje presenečenje je izzvalo, ko so izdali svetovno znano satiro Živalska farma, ki do kraja razgali ves nsmisel komunističnih sistemov. Višek presenečenja pa je bilo, ko so izšle žgoče satire Žarka Petana, naperjene naravnost v vest sedanjih vodilnih oblastnikov... Tako ostrih besed na račun sedanjega družbenega reda, kot se jih poslužuje Žarko Petan, niti v emigraciji doslej nihče ni uporabljal. Naj iz kopice teh satir omenim samo tri (nekaj jih je že objavila Svobodna Slovenija). Prva: „Mene zanima, če dobijo tovariši, ki nas peljejo v komunizem, plačano kilometrino.“ — Druga: „Ladja se zanesljivo potaplja, podgrane že kupujejo motorne čolne.“ — Najbolj strupena pa je poslednja poščica v knjigi: „Vprašali so me, zakaj pišem. Odgovoril sem: „Zato, ker se s peresnikom na žalost ne da streljati.“ Tako doma na eni strani podirajo sami tisto, kar so na drugi strani zgradili...

Vsega tega Finžgar ni več doživel. Doživel tudi ni, ko je dve leti po njegovi smrti v nehmškem prevodu izšlo njegovo največje leposlovno delo Pod svobodnim soncem. Njegova veljava v slovenskem javnem, kulturnem, zlasti pa verskem življenju je tako velika, in njerova literarna zapuščina tako dragocena, da noben kulturni zgodovinar ne more iti preko njega. Zato mislim, da ga ni ozkosrčneža med nami, ki bi se spodtaknil nad vzklikom, s katerim „aključujemo svoj spis, z vzklikom, s katerim je tudi Marijan Marolt zaključil v Zborniku SS svoj članek:

Slava mu!

(Konec)

Novice iz Slovenije

MARIBOR — Cerkev sv. Bolfenka na Mariborskem Pohorju, zgradba stara 500 let, je pred dvajsetimi leti pogorela. Sedaj je zavod za spomeniško varstvo iz Maribora začel poslopje obnavljati, da bi mu povrnil podobo, ki jo je imelo pred požarom.

ROGAŠKA SLATINA — V likovnem salonu je bila odprta do 17. septembra razstava najnovejših del Mihe Maleša. Umetnik je razstavil 50 del.

LJUBLJANA — Ob priliki VIII. mednarodnega arheološkega kongresa in v proslavo 150-letnice Narodnega muzeja so 1. septembra v Arkadah v Križankah odprli razstavo „Zgodnji srednji vek v Sloveniji“. Zgodnji srednji vek je prikazan s predmeti ne samo ljubljanskega muzeja, ampak sodelujejo vsi slovenski muzeji, ki imajo arheološke zbirke, poleg teh pa so na razstavi še predmeti iz celovškega in beljaškega muzeja.

KOČEVJE — V kočevski rudnik je 24. avgusta nenadno vdrila voda odnosno blato, ki je zaprlo pot do izhoda rudarju Jožetu Lipovcu. Pet tovarišev pa je še pravočasno prišlo na varno. Tudi reševalci so bili stalno v nevarnosti za življenje in so mogli nadaljevati z deli šele po štirih dneh, ko se je zemlja dovolj umirila. Morali so izkopati nov 10 metrov dolg rov, da bi prišli do ponesrečenca. Toda reševalci niso imeli upanja, da bi rudarja še našli živega; nimamo pa še novic, ali so reševalci prišli do ponesrečenca.

NOV MESTO — Novomeška tekstilna tovarna Novotex je omogočila slikarsko kolonijo v dolini Krke. Devet slikarjev se je je udeležilo; tema pa je bila obvezna: Mlini na Krki. Kolonijo je vodil ravnatelj škofjeloškega muzeja prof. Andrej Pavlovec.

RAČE — Voda v vodnjakih v teh krajih je slaba in zdravstveno ne ustreza. Strokovnjaki so celo ugotovili, da ljudje neprekuhanе vode sploh ne bi smeli uživati. V sušnem času usahnejo številni viri vode na Pohorju. Rešitev Rač in okoliških krajev je v bodoče torej le v ureditvi vodnih virov na Dravskem polju. Tu so na voljo velike količine vode. S posebnim republiškim odlokom so to področje že zavarovali v ta namen.

Štiristopetdeset gospodinjstev v

„Petnajst let slovenstva branik na tujem“

Pod tem naslovom je Naš dom iz San Justa pripravil slavnosti ob tem jubileju prvega doma slovenske emigracije po drugi svetovni vojni. Za uvod k slavnosti je sedanji odbor Našega doma, ki mu predseduje Peter Carman, povabil 25. septembra na slavnostno večerjo vse člane in članice doma, kot goste pa tudi predstavnike drugih domov in ustanov.

Povabljeni so se vabilu odzvali v polnem številu. Dvorana Našega doma je bila za to priliko izbrano pripravljena, za kar je, kakor že tudi ob drugih prilikah, poskrbel Tone Oblak. V kuhinji se je sukala armada kuharic pod izkušenim vodstvom gospe Železnikarjeve, strežbo pri večerji pa so imeli mladi fantje in dekleta iz San Justa.

Ivan Oven je naznanil začetek večerje ob jubilejni petnajstletnici Našega doma; omenil je, da bo glavno praznovanje 10. oktobra pod naslovom „15 let slovenstva branik na tujem“. Ta naslov ni slučajen: Naš dom že petnajst let posreduje starejšim domačnost, ki blaži domotožje, mladini pa znanje slovenskega jezika, zgodovine in kulture na sploh. Braniti slovenstvo, ga ohraniti, pomeni koristiti sebi, svojim otrokom in narodu, iz katerega smo izšli. Pozdravil je nato vse goste, med njimi dr. Tineta Debeljaka, ki je zastopal predsednika Narodnega odbora za Slovenijo Miloša Stareta, dalje dr. Alojzija Starca, predstavnika slovenskega dušnega pastirstva, Boža Stariha, predsednika osrednjega društva Zedinjen Slovenija in vse zastopnike slovenskih domov.

Po molitvi pred jedjo, ki jo je zmolił slovenski dušni pastir v San Justu, dr. Alojzij Starec, so se mladi fantje in dekleta podvzivali s strežbo, gostje pa se med kramljanjem večerjali.

Slavnostna večerja ob jubileju Našega doma ne bi bila slavnostna brez govorov in kratkega kulturnega programa. Predsednik Našega doma Peter

Račah, Jesenci, Brezuli, Podovi ter Spodnji in Zgornji Gorici se je pogodbeno zavezalo, da bo v prihodnjih dveh letih prispevalo po 3500 dinarjev za graditev vodovoda. Takó bodo zbrali približno 1,6 milijonov dinarjev.

Na pomoč so priskočile tudi delovne organizacije. Med njimi tovarna kemičnih izdelkov Pinus v Račah, ki je prispevala za vodovod 600 tisoč dinarjev, Mariborska občina pa le 30 tisoč dinarjev, kar se prizadetim zdi očitno premalo.

Za vodovod so že izdelali vse potrebne načrte. Del glavnega vodovodnega omrežja v Račah in delu Jesence so že položili. Letos bodo glavni vod povezali tudi z vodom, ki ga gradi občina Slovenska Bistrica iz črpalnice v okolici škol.

LJUBLJANA — Clevelandski župan Gary Stokes je prišel 26. avgusta z ženo na dvodnevni obisk v Ljubljano; ogledal si je tudi Postojnsko jamo, nato pa je odpotoval še v Dubrovnik.

Umrli so od 9. do 13. septembra

LJUBLJANA — Terezija Fajon r. Obreza (90), Stanislava Zupanc, Jože Dejak, up., Ivanka Gardina, up., Jože Krajnik, strojevodja v p., Alenka Korč-Plešček, dipl. inž., Ivanka Ogrinc r. Zajc, Karel Petrin, Jožef Kukovec, up. zidar, Franc Štrekelj, korektor v p., Ivan Budnar (90), višji sodni uradnik v p., Angela Merkuš r. Zajc, Ana Marija Jevševar, dipl. veterinar, Julijana Stopar, uč. v p., Milka Šergan Vlček, Leopold Zorž, Anica Koleša r. Šems, Marija Vidmar r. Lampič vd.

RAZNI KRAJI — Franjo Černe, trgovec, Radeče; Valentin Kalan (67), Stara Loka; Anka Lazar, Kropa; Franc Ravljen, Nova vas pri Rakeku; Jože Saje, Ilirska Bistrica; Franc Zatelet, Sentvid (Stanežice); Jožefa Janežič r. Keber, Peč; Jože Jeraj, gradb. delovodja, Vodic; Marija Florjančič, Vizmarje; Marija Košak r. Bergant, Sentvil pri Stični; Miroslav Lozej, Komenj; Bernardka Dolar, Zalec; Dušan Čihal, Hrovača; Letonija Marjanc r. Jesenko, Podlipa; Jože Borštnik, šofer v p., Dravljice; Mildret Kress (90), upokojenka iz ZDA, Litija; Franc Rojšek, pos. (84), Slape; Štefi Reschitz r. Dolanc, Dol pri Hrastniku; Metka Cimperšek r. Herodež, Sevnica; Marija Kern Seršen, up., Kranj; Ignacij Javoršek, kapetan, Domžale; Jože Geršak (72), Črna na Koroškem; Stanislav Šubeli, livarski mojster, Postojna; Slavica Mori, telefonistka, Trbovlje; Terezija Cuznar, Bled; Milko Kalan (70) „Boštárjev ata“, Zg. Besnica.

Carman je pozdravil vse člane in članice, se zahvalil vsem sodelavcem in seveda prvim pionirjem pri ustanavljanju Našega doma, ki je v ponos ne samo Slovincem v San Justo, ampak vsej slovenski skupnosti. Dr. Tine Debeljak je prinesel pozdrave Miloša Stareta vsem sanhuškim Slovincem, v svojem imenu pa je želel Našemu domu še krepko in uspešno življenje. Dr. Alojzij Starec je voščil Našemu domu še mnogih jubilejev v živem delu za slovensko družino, ki se v njem zbira. Predsednik Zedinjene Slovenije, Božo Stariha, pa je izrazil, da je ta prvi slovenski dom, ki te dni praznuje petnajstletnico obstoja, spomenik slovenski pridnosti in žilavosti; spomenik, na katerega je ponosna vsa skupnost. Bolj kot kdaj prej pa je v sedanjih časih poslanstvo Našega doma in vseh domov: združevati in povezovati vse Slovence. Vse govornike so prisotni nagradili s ploskanjem in jim s tem pritrili da geslo slavnosti ne bo samo prazna fraza.

Prešernovo Zdravico so Ivan Oven, Rudi Bras in Silvo Lipušček dovršeno drama'sko in pevsko izvedli na zelo izviran in učinkovit način. Rudi Bras je nato recitiral še odlomek „Kako jih je čakal“ iz Velikonjevih Amerikancev, kjer nas pisatelj brez ovinkov opominja, naj posredujemo slovenski jezik svojim potomcem. Za zaključek programa je mlada Mirjam Jerebova zagrnila na klavir venček slovenskih narodnih pesmi. Tudi izvajalcem kulturnega programa so se navzoči za njihov trud in vneto za lepo slovensko pesem in besedo zahvalili z navdušenim ploskanjem. Udeležencem so bila razdeljena med izvajanjem praznična vabila s programi.

Še to lepo in pristržno slavnostjo je sanhuška srenja vstopila v vrsto praznovanj, ki so po 15 letih dela in življenja živa pričča zdrave rasti te veje slovenskega narodnega drevesa.

SLOVENC I V A R G E N T I N I

Osebnе novice

Krsta, Krščena je bila Janika Možina, hči g. Janeza in ge. Rozke roj. Sušnik. Botrovala sta Marica Klemen Anton Možina. Krstil pa je zlatoamnik g. Jože Košiček. — V nedeljo, 19. septembra je bil krščen Kristijan Tašner, sin Lojzeta in ge. Silve roj. Pristovnik. Botra sta bila Ivan Tašner in Jana Pristovnik. Krstil je g. Franc Grom. Srečnim družinam naše čestitke.

Družinska sreča, 12. septembra se je v družini Milana Vidmarja in njegove žene ge. Virginie roj. Suárez, rodil sinček Pablo Leonardo. Čestitamo.

BUENOS AIRES

SESTANEK SKD-SLS

Preteklo nedeljo, 26. t. m. je bil v zgornji dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu sestank SKD-SLS, ki ga je vodil predsednik poverjenstva za Argentino Pavel Fajdiga.

Na dnevnem redu sta bila dva referata. V prvem referatu je predsednik poverjenstva g. Pavel Fajdiga podal zgodežen prikaz deleža žilske Cerkve pri komunikaciji Čila, s čemer je navzočim prikazal ta resen problem, o katerem je v vsakdanjem tisku takó malo poročil. Prav tako se je na kratko dotaknil razmer v Urugvaj, ki mu manjka samo še dva meseca do predsedniških volitev. Predavanje je bilo zanimivo tudi zato, ker so mogli poslušalci pravilno presojati resnost položaja Argentine med obema omenjenima latinskoameriškim državama.

Slomškova proslava v Slovenski hiši

V nedeljo 19. septembra so se slovenski otroci iz vseh krajev Velikega Buenos Airesa zbrali v dvorani Slovenske hiše, da z akademijo proslavijo spomin „očeta slovenske šole“, škofa A. M. Slomška. Letos je proslavo pripravila šola iz Lanusa, pod vodstvom učiteljice ge. Zdenke Janove.

Začela se je s sv. mašo, ki jo je ob asistenci številnih ministrantov daroval dr. Alojzij Starec. Med mašo je bilo ljudsko petje najlepših mašnih pesmi, ki so domole še lepše zaradi tolikih otroških glasov. V pridigi je mašnik nazorno prikazal mladini Slomška kot enega izmed njih, staršem pa stavil v vzor Slomškovega očeta in mater.

Za uvod v koncertni del proslave smo slišali, kar je zapisal Slomšek o petju: „Slajše reči na svetu ni, kakor je pesem lepa... Ni jih na svetu ljudi, ki bi rajši peli, kakor Slovenci. In lepšega daru ne vem, kakor jim čedno pesmico dati. Rečem, da je vreden sto cekinov zlata, ki nam dá lepo novo pesem... Lepa pesem je zlata, draga reč.“

Pesmi sta v nekaj besedah izmenoma napovedovali fant in dekle. Na napol osvetljenem odru se je prikazala lanuška šolska mladina v zboru, pričela bogati pevski spored s pesmijo Bom šel na planince in jo tako zapela, da je bilo veselje. Sledile so Mlada vigrad, hudomušna Koliko je zvezd, nato Prepelica. Mnogo je dežel na svetu, a od vseh je Slovenija najlepša. Zato so otroci zapeli — tokrat ob spremljavi harmonike — z vsem zanosom pesem Monja dežela. Sledila je Splavarska, nato „navihana“ Drežniška, za njo Na Gorenjščem, kjer „so visoke gore in bistrí studenci“.

Veliko presenečenje smo doživeli ob zahtevni Ribniški, v kateri se je mladi Branko postavil kot odlični solist. Iz vseh pesmi je sijala ljubezen do drage Slovenije, naslednja, Rož, Podjuna, Zila pa nam je očivila hrepenenje po svobodi njenega dela na Koroškem in Primorskem. S Ciganovo Pesem mladine je otroški zbor izpel svoj koncert.

Umetniški uspeh Antona Gosarja

G. Anton Gosar, župnik v Carabelas, v okraju Rojas v buenosaireski provinci, je imel razstavo svojih slikarskih del v Umetniški galeriji v mestu Pergamino. Razstavil je 29 akvarelov. Razstava je bila odprta od 22. avgusta do 4. septembra. Ob otvoritvi je o slikarju in njegovih delih govorila pesnica in slikarica Cora Z. de Palermo, krajevni list La Opinión pa je 25. avgusta objavil tole poročilo:

„V glavni dvorani Umetniške galerije je odprta razstava akvarelov g. Antona Gosarja, slikarja, čigar troje del smo videli pred časom na neki pokrajinski razstavi in na katerih so se razodevale poteze fine senzibilnosti. Ob zbirki del, ki so sedaj razstavljena, je notrinen tisti prvi vtis, obenem pa je takoj viden tudi močan tehnični razvoj, ki omogoča slikarske dosežke odlične kvalitete.“

Skoraj vsa dela so posvečena tematiki, ki je, kot zgleđa, prevladujoča pri duhovniku avtorju. Gre za mistično poudarjanje, polno nemirja zaradi časov, ki jih doživljamo, s svojimi smerninajoičimi se perspektivami, katerih se seveda ni rešila katoliška Cerkev. Niti ne bi bilo potrebno, da je na listku, ki

Predsednik NO za Slovenijo in načelnik SKD-SLS Miloš Starec je nato podal pregledno sliko o položaju Titove Jugoslavije v sklopu zunanje-političnih silnic med ZDA, ZSSR in rdečo Kitajsko ter se je posebej ustavil pri problemu Slovenije ob kombinaciji raznih možnih razvojev na Balkanu po Titovi smrti. Vrsta novih političnih premikov v Sloveniji sami izven komunistične partije in njenih organizacij ter v zamejstvu in v emigraciji je Milošu Staretu služila za njegovo podajanje.

Po svojem referatu je g. Miloš Starec prebral poročilo glavnega tajnika SKD-SLS Jožeta Melaherja iz Clevelanda.

Oba govornika so navzoči nagradili z odobravanjem, nakar se je razvila živahna debata, v kateri so bili sprejeti konstruktivni sklepi. Blagajnik SKD-SLS dr. Jože Dobovšek je opozoril na nujnost finančnega vprašanja v organizaciji in napovedal zadevno akcijo, katero namen je čim bolj razmahniti delovanje SKD-SLS.

SEDMI VEČER SKA

Sedmi večer SKA dne 18. septembra je bil posvečen problemom te kulturne ustanove, ki bi jih rada predstavila občinstvu ter istočasno tudi slišala mnenje o svojem delu iz kritike bralcev in naročnikov. Tako se je večer delil na dva dela. V prvem so predstavniki SKA predložili to problematiko, v drugem pa naj bi imelo glavno besedo občinstvo.

Kot prvi je predsednik dr. Tine De-

beljak podal poročilo o prvih dveh letih novega odbora, ki je prezel vse obveznosti iz prejšnjih let, izdal vse publikacije v zastanku ter izpolnil tudi ves program, tako da je v tem razdobju izšlo 16 publikacij, s čimer je gotovo podal dokaz močnega dela pa tudi potrdilo kontinuitete vseh 18 let obstajanja te emigrantske ustanove. Posebej pa tudi poudaril zavest, da je SKA v prvi vrsti izraz emigrantskega slovenstva, ki pa hoče biti široko odprto tudi do drugih kulturnih stvaritev, ki rasto iz naravno-krščanskega etosa, kot predvidevajo pravila že od vsega početka. Zato se nikakor ne more govoriti o SKA I, ali SKA II, kar je vse umetna, ad hoc izkonstruirana teza za drugotni namen. Govoril je o tipu krščanstva Pija XII., pa Janeza XXIII. ter o težnji posodobljenja Cerkve, ter o tipih ljudi, katerih eni gledajo v preteklost, drugi pa v bodočnost; poudaril pa to, da SKA spada v historični tip, ki stoji na temeljih izvora, pa preko žive sodobnosti teži v bodočnost.

Nato je govoril urednik Meddobja in sourednik Glasa France Papež o položaju SKA o slovenski zdomski literaturi ter na svoj način poudaril prav te osnovne misli predgovornika, pa jih še sodobneje utemeljeval za svoje publikacije.

Kot tretji je podal zgoščeno zgodovino gmožnega razvoja SKA od početka do danes rev. Ladislav Lenček CM ter analiziral vzroke gospodarski krizi, v kateri se ta hip nahaja SKA, predvsem zaradi zaradi mnogih publikacij tega razdobja. Toda bilanca je pozitivna. Vsekakor pa je potrebno organizirati prodajo knjig in pomladitev v organizaciji sami.

V drugem delu je spregovoril občin SKA čez 80-letni „mladenič“ dr. Vršič, ki je načel problem obrambe dr. Truhlarja v Glasu, na kar je odgovoril p. Kukovica, da objava te še ne pomeni, da se skladamo z njim, pač pa da se da prostor obrambe po krivici ponižujoče napadenemu sobratu in dolgoletnemu sodelavcu SKA. K temu vprašanju sta se povrnila tudi gg. Maks Loh ter Dernovšek. Zelo pozitivne napotke za pozitivitev SKA pa sta dala med drugimi g. Horvat ter prof. Pavel Verbič, ki je salomonsko rešil eno glavnih vzrokov spora: ne protikomunizem ne filokomunizem ni prava oznaka za zdomsko kulturo, ampak bodimo predvsem **demokratska** emigracija, pa je s tem povedano vse naše razmerje do totalitarnega komunizma. Rešitev, ki je bila z odobravanjem sprejeta. Vsa debata je bila na akademski višini in vsa kritika povedana z ljubeznijo do te največje skoraj dvajsetletne slovenske zdomske kulturne organizacije.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Opozarjamo vse naše rojake, ki so na tem, da se upokojijo, da je ministrstvo za „Blenstar social“ odprlo informacijsko pisarno, kjer se prizadeti lahko podrobno informirajo o dokumentih in ostalih zahtevah za upokojitev. Vse to pa pisarna posreduje brezplačno. Nahaja se v ulici Defensa 120, v 1. nadstropju, pisarna št. 19. Uradne ure so od 11—18. Svetujemo vsem, ki so prizadeji, da se obrnejo na ta naslov in si prihranijo nepotrebne stroške.

Sejo referentov bo 15. oktobra ob 20 v prostorih ZS.

9. oktobra bo radijska ura posvečena 15. obletnici „Našega doma“.

V soboto, 2. oktobra, nam bodo v slovenski oddaji zapeli „Vasovalci“ tele pesmi: Bog je ustvaril zemljo, Dolenski furmani, Imam tri ljubice, Polje, kdo bo tebe ljubil, Ko so fantje proti vasi šli, Triglav, moj dom in Vinska.

V petek, 8. oktobra, ob 20 v mali dvorani Slovenske hiše 4. prosvetni večer ZS. Predaval bo g. profesor Lojze Horvat o temi: „Gospodarske težave Zapada“.

Šolski odsek ZS vabi vse učiteljsstvo vseh šol in vse, ki delajo za vzgojo mladine na predavanju g. Marka Kremžarja, ki bo 12. oktobra ob 17 v mali dvorani Slovenske hiše.

PEVSKI ZBOR

„SLOVENSKE MLADENKE“

Nova slovenska plošča. Morda bi kdo mislil, da so Slovenske mladenke po svojem zadnjem koncertu obsedele na lavorikah in počivajo. Pa ni tako! Pridno, kot doslej, vadijo in pripravljajo svoje nove nastope. Prav te dni so bile v zadnjih pripravah za graviranje svoje prve plošče, ki jo bo izdelala nam že znana družba Qualiton. Pozdravljamo ta korak naših deklet iz Castelarja in smo prepričani, da bomo rojakom lahko kmalu o tej novi plošči kaj več povedali.

Mimogrede še omenimo, da je ta pevska skupina preteklo soboto bila povabljená k proslavi obletnice ukrajinskega pevskega zbora ter pri tej sodelovala z nekaj pesmimi. Dekleta so bila deležna izredne pozornosti pri sprejemu kot tudi pri samem nastopu in po njem. Obdarili so jih s cvetjem, vodičelja ga. Anka Savelli-Gaser pa je prejela še posebno spominsko darilo.

1. oktobra t. l. bodo Slovenske mladenke nastopile v dvorani Teatro Municipal v Moronu pri otvoritvenem koncertu ciklusa, ki ga organizira Glavno ravnateljstvo za kulturo pri tej občini. V tem ciklusu bo menda sodeloval tudi „Gallus“. O tem bomo pa kaj več povedali prihodnjič.

Iz življenja Slovencev v Evropi

Vedno več Slovencev se naseljuje, bodisi za stalno, bodisi le za nekaj časa, morda za eno samo delavno sezono, po deželah zahodne Evrope. Če jih prištejemo tistim, ki so tam še izpred druge, in morda celo prve vojne, je njihovo število izredno. Verjetno bi bilo njihovo število sploh težko točno ugotoviti.

Med temi rojaki delujejo in zanje skrbijo številni duhovniki. Tako so že od prej, zlasti pa v zadnjih letih nastale močne skupine, organizirane v skupnosti, verskega in narodnega značaja, saj je za mnoge rojake na primer maša edina prilika slišati domačo besedo, ali se dobiti z znanci in prijatelji. Drugod pa je zopet skupnost dobro organizirana s svojimi društvi, pevskimi zbori in s kar živahnim prosvetnim delovanjem.

Julija in avgusta pa so v Evropi počitnice, kar pomeni neko prehodno dobo. Zlasti tisti, ki niso stalno naseljeni odidejo na oddih ali obisk svojcev v Sloveniji, ali pa si počitnice organizirajo na drug način. Namen tega članka je podati vsaj skraćeno sliko življenja naših rojakov v „starem svetu“ nekoliko pred in pa v tej „delopustni dobi“.

Proti sredi leta je več skupin po raznih državah obiskal ljubljanski pomožni škof dr. Lenič. Tako je bil v Belgiji, v Liegu-Limburgu, kjer so mu medli levi sprejem, najprej v cerkvi, nato pa tudi s proslavo v dvorani. — Škof dr. Lenič je obiskal tudi Nizozemsko, kjer je bil tudi deležen izredno

lepega sprejema rojakov. Da se povrnemo v Belgijo: pred časom je tam umrl Franc Kerpač, štel je že skoro 80 let, saj je bil rojen 8. januarja 1892. Bil je upokojen rudar; 45 let je delal v rudniku, v Avstriji, Nemčiji in nato v Belgiji. Bil je zaveden Slovenec in zelo delaven član slovenske skupnosti.

Tudi v Franciji so številne slovenske skupine, nastajajo pa vedno nove. Pred kratkim so zlasti oni iz okolice Pas-de-Calais praznovali petdesetletnico tamošnjega župnika g. Stanka Kavalerja. Ta je deloval v Argentini, v San Luisu, dokler ga ni škof Rožman poklical v postavni fantje in brhka dekleta, ki za Evropo kot izseljenkega duhovnika.

Močna skupina Slovencev je še v Vzhodni Lotaringiji, kjer se nahaja pisarna v Freyming-Merlebach. Tam lepo deluje tudi pevsko društvo „Slomšek“.

V Nici pa je v juliju birmoval ljubljanski nadškof dr. Pogačnik, in sicer ob priliki, ko je bilo slovensko romanje v Lurd. Kar 20 birmancev se je zbralo.

Slovenska skupnost v Italiji se tudi pridno organizira, zlasti v Rimu in Milanu, kjer imajo svoje maše. V Rimu tudi deluje društvo „Slomšek“.

Gotovo pa je najmočnejša slovenska skupina vse Evrope v zahodni Nemčiji. Tam se nahaja največ naselencev, pa tudi rojakov na sezonskem delu. Zato je tudi njihovo življenje najbolj pestro in razgibano.

Začnimo kar v Zah. Berlinu. Izredno lep dogodek so imeli tam rojaki. K prvemu svečemu obhajilu so pristopili številni rojaki; pa ne otroci marveč že

postavni fantje in brhka dekleta, ki zaradi različnih razlogov in posebnih okoliščin v mladih letih doma niso mogli k obhajilu. To svoje prvo obhajilo so prejeli pod obema podobama. Slovenci v Berlinu imajo tudi zelo pogošče se stanke, predavanja in razne druge prilike za shajanje. Imeli so tudi birmo, ki jo je podelil berlinski kard. Bengsch. Ob priliki binkošti so se zbrali tudi z dobrodelnim namenom, saj so za slovenski misijon na Madagaskarju zbrali kar 600 nemških mark.

Druge slovenske skupine so tudi še v Hamburgu, Bremen, Vestfalski, Hessenu in Posarju. Prav tako v Württembergu. Tu so v Esslingenu doživeli lep dogodek, ko je 21 slovenskih otrok prišel birmat msgr. Ignacij Kunstelj, direktor slovenskih dušnih pastirjev v izseljenstvu.

Lepa slovenska skupina je tudi v Münchenu na Bavarskem, kjer imajo tudi zelo razgibano življenje.

Svoje društveno življenje imajo tudi Slovenci na švedskem. — Zelo delavna pa je skupnost rojakov v švici. Letos so med drugimi priredili tudi potovanje po Holandiji. Konce junija pa so priredili dvodnevno romanje v Einsiedeln. Romanje je bilo združeno tudi s kulturnim programom. Na sporedu je bil koncert, ki ga je za švicarske rojake organizirala Zveza katoliške prosvete iz Corice. Nastopil je pevski zbor „Lojze Bratuž“. Nato pa tudi igralci gledališke skupine prosvetnega društva „Štandrež“ in „Fantje izpod Grmade“. 24. julija so Slovenci iz švice poromali na Brezje, kjer jim je maševal škof dr. Lenič.

S tem zaključimo ta kratek pregled. V njem še mnogo manjka. Saj je še toliko velikih in majhnih prireditev in sestankov, posvetov in maš, zlasti pa krstov, porok in smrti, ki jih registri- rano kronike. Po kratkem poletnem premoru, se bo pa življenje rojakov širom po Evropi še bolj razcvetelo. Vsem, ki se tam trudijo za ohranjanje narodnega in verskega življenja, želimo veliko lepih uspehov.

NEDELJA 17. OKTOBRA

Dom je naša utrba,
je naš tabor
in je naše zbirališče
pod dehtečo lipo...

Bratje in sestre!

Slovenski ljudski tabor naj nas združuje v skup- veri in ljubezni. Zbrali se bomo pri vzpetini s slovenskim znamenjem. Pri podobi Marije iz Brezij. Srečali se bomo, da se ob liku velikega Slomška znova zavemo svojega poslanstva. Po- sebej pristržno vabimo narodne noše ob blizu in daleč. Pridite!

Na svidenje v Slom- škovem domu!

JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL CASCANTE
Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T.E. 35-8827

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T.E. 69-9503
Argentina

Uredniški odbor:
Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correo Argentino Central (B)
FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N° 1.086.173

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1971: za Argentino \$ 3.500.—. Pri pošiljanju po pošti \$ 3.600.—. — ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje z avionsko pošto. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7218

PORAVNAJTE ZAOSTALO NAROČNINO!

RESTAVRACIJA „EMONA“

V NEMČIJI
nudi domačo oskrbo slovenskim obiskovalcem iz Argentine
JOŽE NOSE
Düsseldorf — Corneliusstrasse 41

OBVESTILA

PETEK, 1. oktobra 1971:

Drama Razvalina življenja ob pol devetih v Slovenski hiši.

2. oktobra 1971:

Drama Razvalina življenja ob pol devetih v Slovenski hiši.
V Slovenskem domu v Carapachay ob 20. čajanka SDO in SFZ.

NEDELJA, 3. oktobra 1971:

Drama Razvalina življenja ob šestih v Slovenski hiši.

Deseta velika sanmartinska tombola popoldne ob 15.30.

V Našem domu v San Justo po maši roditeljski sestanek. Govoril bo dr. Krivec: „Pomen slovenskega jezika za nas.“

V Slovenski hiši po mladinski maši, ki je ob 9.30 sestanek fantov in deklet. Na Pristavi se bo začela po sv. maši telovadba za fante do petnajstih let.

SOBOTA, 9. oktobra 1971:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20. predavanje dr. Mirka Gogale: „Komunizem v Argentini“.

Drama Razvalina življenja ob pol devetih v Slovenski hiši.

NEDELJA, 10. oktobra 1971:

V našem domu v San Justu celodnevna slavnost 15. jubileja.

TABOR V SLOMSKOVEM DOMU

Natečaj najlepših motivov — posnetih na ljudskem taboru 17. oktobra: Prva nagrada: Pomlad v Vrbi (stenska fotografija). Podrobnosti bodo objavljene v Slomškovem domu. Najboljše gradivo bomo poslali na Slovensko Koroško.

Med udeležence v narodnih nošah bo žreb določil veliko stensko sliko v barvah — narodni motiv M. Gasparija.

ČETRTEK, 12. oktobra 1971:

V Slovenskem domu v San Martinu ob 18.30 na sestanku Lige žena — mati predava g. Jure Rode: „Katoličan v zmedeni sedanjosti časa“. Vabljeni tudi dekleta.

NEDELJA, 17. oktobra 1971:

Slovenski ljudski tabor v Slomškove- vem domu. Celodnevno slavlje s koncele- brirano sv. mašo. Popoldne nastopi Slomškove šole, pevskih zborov, mladinske godbe in številnih narodnih noš. Zvečer: odrski prikaz zgodovinskih časov in junaškega odpora naših prednikov v dobi turških vpadov.

V Slovenskem domu v San Martinu popoldne ob 10 materinski dan. Vablje- ne vse sanmartinske mame in stare mame.

V Hladnikovem domu ob 18. ponovi- tev audiovizualnega prikaza „Zasuta usta govore“ v spomin padlih junakov.

SOBOTA, 23. oktobra 1971:

Pevski koncert v San Martinu.

NEDELJA, 24. oktobra 1971:

V Slovenski hiši Misijonska pro- slava z tridejanko: Gospodova ura.

SOBOTA, 30. oktobra 1971:

Slavnostna prireditev in večerja v Slovenski hiši v proslavo narodnega praznika 29. oktobra.

NEDELJA, 31. oktobra 1971:

V Rožmanovem zavodu v Adrogué 20-letnica ustanovitve.

MLADINSKI ŠPORTNI DNEVI

Prihodnjo nedeljo, 3. oktobra, se bodo nadaljevali mladinski športni dnevi in sicer v nogometu. Ta dan se bodo na igrišču v Slovenski vasi pomerila moštva po sledečem redu: 10.30: San Justo — San Martin; 12.30: Slovenska vas — Ramos Mejía; 14.30: Morón — Adrogué.

Dr. Tone Žužek ADVOKAT

Uraduje od 17.30 do 19.30.

Ponedeljek, sredo, petek

Lavalle 2331, p. 5. of. 10

T.E. 47-4852

Rojakinjam: sporočam, da sem odprla

salon PEINADOS BERNA

Priporoča se: Bernarda Vidmar,
iz šole ge. Vene Potočnik

Comisionado Indart 401,
esq. Temple
Lomas del Mirador

NAŠ DOM V SAN JUSTU

bo slovesno proslavljal svoj

15 LETNI JUBILEJ

v nedeljo, 10. oktobra,

s celodnevni
programom

V nedeljo, 3. oktobra, ob 15.30

v Slovenskem domu v San Martinu, Córdoba 129

10. JUBILEJNA VELIKA SANMARTINSKA

TOMBOLA

Po tomboli družabna prireditev s PLANIKO

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855
C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed
špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA
GLEDALIŠKI ODSEK

SLOVENSKO GLEDALIŠČE
V BUENOS AIRESU

Svečana predstava bo v petek, dne 1. oktobra 1971, ob pol devetih zvečer; ponovitev pa bo v soboto, 2. oktobra, ob pol devetih; v nedeljo, 3. oktobra, ob šestih in v soboto, 9. oktobra, ob pol devetih

Franc Saleški Finžgar

Razvalina življenja 1971

REZIJA

NIKOLAJ JELOČNIK

SCENA

FRIDO BEZNIK

Slovensko zavetišče potrebuje pomoč vseh Slovencev!